

Haute CUISINE

Veel licht, meerdere niveaus, felle kleuraccenten en - vooral - een ruime en hoge keuken om in te leven. Dat beeld had Erika De Clercq voor ogen toen zij en haar man Joris besloten om hun rijhuis te renoveren. Een plan waar ook de architecten van Burobill zich perfect in konden vinden. Het resultaat is een eigentijdse gezinswoning met een unieke uitstraling.

TEKST JAN DE VOS FOTO'S LIESBET GOETSCHALCKX

De ruime keuken met dubbele zolderinghoogte is het kloppende hart van de woning. De glazen schuifdeur naar de tuin zorgt samen met de dakkapel, de lichtstraat en de transparante wand tussen de woonvertrekken en de gang voor een optimale lichtinval. De keuken met groene keukenfronten en eikenhouten werkblad - uitgewerkt door een keukenbouwer uit de buurt - sluit mooi aan bij de witte muren en het hout van de dakkapel. Doordat de kasten niet tot op de betonvloer reiken, lijken ze te zweven en ogen ze lichter. De tafel en zitbank zijn een cadeau van Erika's moeder, stoelen 'DSR Chair' van Charles & Ray Eames (Vitra), 'Side Chair' van Harry Bertoia (Knoll) en 'One' van Konstantin Grcic (Magis). Hanglampen van Zanra. Helemaal achterin, de originele witte trap met gebogen leuning die naar de bovenverdiepingen leidt.

“Ik wilde een ruime keuken waar niet alleen gekookt, maar ook gegeten en geleefd wordt”

Het houten keukenwerkblad zal met de tijd een mooi patina krijgen. De kookplaten van Novy zorgen voor een grafisch accent, de witte metrotegels van Intercarro voor een retro tintje. Dankzij de dakkapel die bovenop het platte dak werd geplaatst, kunnen de bewoners in de keuken genieten van een mooi uitzicht op de wolken.

De keuken en de zithoek worden van de gang gescheiden door een bakstenen muur met daarbovenop een wand van staal en glas van vonDuren. **Het structuurglas dat in sommige stukken zit, is van dezelfde soort als dat in de deuren op de bovenverdieping.** Het keukenblok met ovens van Miele werd op maat gemaakt door een keukenbouwer uit de buurt. **Een trapje met felgekleurde treden van Dries Otten leidt naar de zithoek, maar doet ook dienst als boekenkast.** **HIERNAAST Het fleurige behang "Varklockor" van Josef Frank (1940) (Svenkst Tenn) waarmee de achterkant van het washok bekleed werd, zorgt eveneens voor een mooie kleurtoets.**

“Voor mij moet een interieur vooral gezellig zijn en liefst niet te strak”

Dankzij de glazen achterwand en de dakkapel kunnen Erika en haar gezin in de zithoek genieten van een prachtig uitzicht op de tuin en de wijdere omgeving. Zitbank 'Connect' van Anderssen & Voll (Muuto), tafeltje 'Wire Basket' van Trine Andersen (Ferm Living), poef 'Antique Quilt Ottoman' van Hay.

Op de grens tussen de keuken en de zithoek zorgt een lichtstraal voor bijkomende lichtinval. TV-tafeltjes van de kringloopwinkel.

e

Erika De Clerq is samen met haar zus Majella eigenares en zaakvoerster van Puck!, een winkel met babyspulletjes en kinderklleding in het centrum van Asse. Wonen doet ze met haar echtgenoot Joris, hun zonen Arthur (14) en Stan (12) en twee katten in een gerenoveerde rijwoning in een stille straat even verderop. "We vestigden ons hier 14 jaar geleden", zegt ze. "Oorspronkelijk was het een typisch huis uit de jaren 30, met vrij donkere opeenvolgende kamers. De vorige eigenaars hadden het al eens verbouwd en meer open gemaakt, maar toch namen we ons voor om na tien jaar de balans op te maken en eventueel te verhuizen. Toen het zo ver was, vonden we echter niet meteen een bevredigend alternatief. Bovendien stelden we vast dat we eigenlijk wel graag in dit huis wonen. Het is hier rustig en we hebben een mooi uitzicht en de hele dag zon."

OP EEN HELLING

Een en ander leidde twee jaar geleden tot de beslissing om de woning te renoveren. "We gingen op zoek naar een geschikte architect", vertelt Erika. "Het moest vooral iemand zijn die niet bang is om af en toe buiten de lijntjes te kleuren. We belandden bijna per toeval op de website van de architecten van het Brusselse collectief Burobill en zagen dat hun projecten er telkens heel anders uitzien en ze zich dus niet op één bepaalde stijl vastpinnen. Die eerste indruk werd bevestigd toen we met architecte Kristien Vanmerhaeghe aan tafel gingen zitten en ze wel degelijk oor had voor onze verzoeken. We wilden o.m. de positieve elementen van de vorige toestand behouden: de verschillende niveaus - het huis staat op een helling -, het vele licht... Kristien peilde ook meteen naar wie we zijn en hoe we leven, zodat ze ook daar rekening mee kon houden."

KLOPPEND HART

Omdat de bovenverdiepingen met vijf (slaap) kamers en een badkamer al grotendeels aan hun verwachtingen voldeden, besloten Erika en Joris de renovatie tot de gelijkvloerse etage te beperken. Op de plek van de vroegere toegangspoort met garage kwam een glazen schuifdeur, met daarachter een gang die dwars door het huis naar het terras en de tuin

leidt. Daarnaast, achter een glazen wand, kwamen de woonverrekken: een klein bureau, de zithoek en de keuken. "Vooral die laatste was vroeger vrij klein", zegt Erika. "Ik wilde een ruime keuken, waar niet alleen gekookt, maar ook gegeten en gewerkt wordt. Het is nu het kloppende hart van onze woning. Dat het er zo aangenaam is, heeft ook te maken met de dakkapel die we lieten plaatsen. Daardoor werd de ruimte niet alleen dubbel zo hoog, maar is ook de lichtinval optimaal."

KLEURIG EN FLEURIG

Een andere troef van de woning is het kleurgebruik. Het washok aan het eind van de gang werd uitgerust met fluorozie fronten en aan de kant van de keuken bekleed met fleurig bloemetjesbehang, de treden van het trapje dat van de keuken naar de zithoek leidt, zijn eveneens felgekleurd en de keukenkasten een combinatie van diverse groentint. "Ik had absoluut geen zin in een traditionele witte keuken", legt Erika uit. "Ik hield altijd al van opvallende tinten. Die sluiten hier trouwens mooi aan bij de natuurlijke materialen: hout, beton, baksteen... We hebben in de loop van de renovatie constant met de architecte overlegd. Ik weet wat ik wil en -vooral- niet wil en steek dat niet onder stoelen of banken. Kristien voelde dat gelukkig goed aan. Met de aannemer(s) verliep de communicatie soms wat moeizamer, maar over het algemeen haalde ik mijn slag wel thuis." (licht)

PATINA

Ook wat de inrichting betreft, geeft Erika blijk van een gezonde dosis eigengereidheid. "Een uitgesproken stijl heb ik niet", legt ze uit. "Ik koop wat ik mooi vind. Soms is dat iets van een duur merk, maar ik vind net zo goed mijn gading in de kringloopwinkel. Voor mij moet een interieur vooral gezellig en liefst niet te strak zijn. Meer zelfs: als ik ooit moest kiezen tussen uitgepuurd en een tikje landelijk, zou ik gegarandeerd voor het tweede kiezen. Italiaanse blingbling is niet aan mij besteed. Ik hou ook niet van plinten, roestvrij staal of gevernist parket. Geef mij maar een vloer van beton of geschuurde planken en een houten keukenwerkblad, dat met de tijd een mooi patina krijgt. Er mag een hoek af zijn, zeggen we in Vlaanderen. Wat mij betreft, geldt dat ook voor een interieur."

www.burobill.be

De open toegangspoort en de garage werden vervangen door een glazen schuifdeur met daarachter een lange gang die doorheen het hele huis loopt en de helling volgt waarop het huis gebouwd werd. De glazen wand die de woonvertrekken van de gang scheidt, werd uitgerust met enkele handige legboordjes voor planten en accessoires. **HIERNAAST** Aan de ene kant van de gang bleven de oude bakstenen behouden. Kleermaken 'Dots' van Lars Forme (Muito), schoenenrek gekregen van een buurvrouw.

"We zochten - en vonden - een architect die niet bang is om af en toe buiten de lijntjes te kleuren"

Bij de uitgang naar het terras werd tegen de glazen wand een handig werkvlak voorzien.

Vanop het terras - de tuin bevindt zich nog een niveau lager - is de met dakpannen beklede dakkapel goed te zien. Tuintafel en -stoelen van de kringloopwinkel. Bloembakken van Bacsac.

